

CENTRUM DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
W PIŁA

Edukacja przedszkolna

**Reklama inspiracją dla organizowania zabaw
fundamentalnych**

Opracowanie
Rada Pedagogiczna Publicznego Przedszkola nr 7
im. Pszczółki Mai w Piła

Piła 2015

Autorzy:

mgr Lidia Wójciak

mgr Bożena Mielka

mgr Teresa Soja

mgr Ewa Filipiak

mgr Agnieszka Kwolek

Małgorzata Starzyńska

mgr Elżbieta Utkowska

mgr Anna Wygrzywalska

Konsultacja metodyczna:

nauczyciele doradcy wychowania przedszkolnego:

mgr Anita Kępińska

mgr Maria Jolanta Małek

Dyrektor przedszkola – mgr Lidia Wójciak

SPIS TREŚCI

WSTĘP	4
JAK WYKORZYSTAĆ REKLAMĘ W ZABAWACH FUNDAMENTALNYCH Z DZIEĆMI?	5
REKLAMA JAKO CENNE ŹRÓDŁO DLA POMYSŁÓW NA ZABAWĘ	8
ROZWIJANIE INTELIGENCJI LINGWISTYCZNEJ	10
ROZWIJANIE INTELIGENCJI MATEMATYCZNO – LOGICZNEJ	13
ROZWIJANIE INTELIGENCJI PRZYRODNICZEJ	17
ROZWIJANIE INTELIGENCJI INTRAPERSONALNEJ	21
ROZWIJANIE INTELIGENCJI MUZYCZNEJ	24
ROZWIJANIE INTELIGENCJI KINESTETYCZNEJ	26
ZAJĘCIA KOLEŻEŃSKIE INSPIROWANE REKLAMĄ	31
ZAJĘCIA OTWARTE DLA RODZICÓW	45
LITERATURA	53

WSTĘP

Zabawy fundamentalne możemy organizować w każdym miejscu, o każdym czasie i w każdej sytuacji, wykorzystując wszystko co mamy pod ręką i w zasięgu oka czy ucha. Z pewnością te cechy posiada wszechobecna w naszym życiu reklama. Stykamy się z nią niemal wszędzie i na każdym kroku. Są to przekazy medialne- spoty , gazetki ,torby, banery, plakaty, ulotki reklamowe i pewnie wiele jeszcze innych przedmiotów, których używanie jest jednocześnie reklamą. Z każdej strony i niemal ciągle jesteśmy bombardowani informacjami o produktach i ich niezbędnym posiadaniu.

Nie mamy wpływu na kształt reklamy, częstotliwość czy formę przekazu. Mamy jednak wpływ na to jak ją możemy wykorzystać np. w zabawach fundamentalnych, czyli takich, które dają nam możliwości rozwijania fundamentalnych umiejętności u dziecka w wieku przedszkolnym ważnych z punktu widzenia jego dalszej edukacji i egzystencji w rozwijającym się świecie.

Nie możesz sprawić by reklama zniknęła, zmień zatem jej rolę. Wykorzystaj ją do zabawy z dziećmi w domu, w przedszkolu, w samochodzie, w drodze do przedszkola, na zakupach itd. Wykorzystaj to co ucho słyszy, oko widzi, nos czuje, a ręka dotyka.

Tematy w reklamach i ich rodzaje stały się inspiracją do organizowania działalności dzieci w naszym przedszkolu. Inne spojrzenie na reklamę pozwoliło na organizowanie zabaw dzieci dostarczających im radość z tworzenia.

Niniejsza publikacja stanowi swoistą odpowiedź na ww. rozważania. Jest pomysłem na innowacyjne zastosowanie reklamy w edukacji dzieci. Organizowanie zabaw z wykorzystaniem reklamy jako inspiracji jest możliwe do realizacji wszędzie i przez każdego. Nie trzeba mieć specjalnych kwalifikacji do zabawy reklamą, ale trzeba mieć pomysł jak za pomocą tej reklamy pobawimy się z dzieckiem dostarczając mu wrażeń, doświadczeń oraz możliwości prezentowania siebie i swoich umiejętności, budujących jego system wartości ważny w dalszym rozwoju.

Lidia Wójciak

JAK WYKORZYSTAĆ REKLAMĘ W ZABAWACH FUNDAMENTALNYCH Z DZIEĆMI?

„Zabawa to życie dziecka w okresie przedszkolnym, opierajcie, więc na niej waszą działalność wychowawczą, osłaniajcie zabawę kierujcie nią.

[...] Wolność zabawy to prawo najpierwsze. Troskliwe wychowanie dziecka pozostawia mu wolność spokojnego, a samoistnego bawienia się dopóki zechce”.

F. Froebl

ZABAWA

Podstawowa forma aktywności dziecka w wieku przedszkolnym, jest działalnością naturalną. Zabawa stanowi tę formę działalności dziecka, dzięki której może ono odtwarzając i przetwarzając treść swoich doświadczeń w świecie realnym, przeżywać je na nowo, oraz wielokrotnie poddawać je adaptacji od strony poznawczej, uczuciowej wartościującej. Dzięki temu następuje włączanie tych doświadczeń ,do zasobów pamięci trwałej oraz do systemu psychicznego dziecka.

ZABAWY FUNDAMENTALNE

Program rozwijania zdolności dziecka od urodzenia do sześciu lat skierowany głównie do rodziców. Jego autorami są: Gordon Dryden i Colin Rose - angielscy pedagodzy. Program ten jest przewodnikiem jak stworzyć stymulujące środowisko oraz jak efektywnie spędzić czas z dzieckiem. Jest to wyjątkowy program wspomagający wszechstronny rozwój dziecka. Jest to pierwszy program, który zawiera tak wiele praktycznych propozycji zabaw dla dzieci, opartych na koncepcji inteligencji wielorakiej H. Gardnera. Celem programu jest kształtowanie wszechstronnych zdolności poprzez twórcze i aktywizujące formy działań, mające charakter zabawy.

Zabawy zaproponowane w programie zostały opracowane z wykorzystaniem nowoczesnych metod oraz koncepcji pedagogicznych:

- teoria wielorakiej inteligencji
- polisensoryczność oddziaływań
- Ruch Rozwijający W. Sherborne
- koncepcja L. Wygockiego

- Gimnastyka twórcza M. A. Kniessów
- metoda R. Domana
- Metoda Dobrego Startu
- metoda M. Montessori
- Integracja Sensoryczna
- Kinezyjologia Edukacyjna

Założeniem programu jest połączenie radosnej zabawy ze stymulacją, prowadzące do rozwinięcia wszechstronnych uzdolnień dziecka poprzez:

- stymulację mózgu,
- naukę poprzez zmysły,
- rozwijanie ośmiu rodzajów inteligencji: językowej, matematyczno – logicznej, wizualno – przestrzennej, muzycznej, interpersonalnej i intrapersonalnej, ruchowej i przyrodniczej.

Aby dziecko nabyło umiejętność samodzielnego myślenia, ciekawość świata i wiarę we własne możliwości spełnione powinny być następujące zasady:

- starajmy się zapewnić dziecku osiągnięcie sukcesu;
- zadania nie powinny być ani zbyt łatwe ani za trudne;
- dziecko powinno mieć świadomość, że osiągnięcie sukcesu wiąże się z pewnym wysiłkiem i satysfakcją;
- zachęcajmy do myślenia, pobudzajmy ciekawość dziecka;
- zachęcajmy do działania ,a nie tylko chwalmy za wykonane prace;
- unikajmy porównywania z innymi dziećmi;
- dajmy czas na rozwiązanie problemu;
- prowadźmy zasadę: „Pokaż i powiedz”;
- kierujmy dzieckiem lecz miejmy na uwadze jego zainteresowania;
- pomagajmy tylko tyle ile trzeba.

Dzieci którym się daje czas na zabawę są:

- bardziej kreatywne;
- sprawniejsze językowo;
- bardziej skuteczne pod względem rozwiązywania problemów.

Reklama inspiracją do nabywania umiejętności:

- autoprezentacji,
- twórczej działalności dzieci i rodziców.

PRZYKŁADY TWÓRCZEJ DZIAŁALNOŚCI DZIECI I RODZICÓW:

- Warsztaty z rodzicami – „Ozdoby świąteczne z nieużytków”
- Ulubiony bohater z reklamy
- Twórcza działalność c.d.
- Twórcza działalność – „kolorowe litery”
- Twórcza działalność dzieci – „nasze książeczki”
- Twórcza działalność dzieci – reklamujemy nasze książeczki
- „Nasze akwarium”, „wędrujące ślimaki”

Bloki reklamowe na które składają się krótkie filmiki, są dla dziecka niezwykle atrakcyjne, treściwe, radosne, przyciągają uwagę żywą kolorystyką i wpadają w ucho muzyką.

Reklama lansuje wzorce- dziecko naśladuje osoby widziane w reklamie od sposobu ubierania się, mówienia, często też przejmuje język reklam.

Do świadomości rodziców i wychowawców należy kontrola i w razie potrzeby modyfikacja treści, jakie zawiera reklama.

Dzieci lubią reklamy, dlatego że są atrakcyjne wizualnie(kolor, efekty specjalne), krótkie(dostarczają wielu wrażeń i informacji, pogodne, z humorem, pokazują ładne rzeczy, które łatwo stają się przedmiotem dziecięcych marzeń. Reklamy nawiązują do bliskich dziecku realiów, takich jak dom rodzinny, i inne elementy najbliższego otoczenia.

Dzieci w zabawach powtarzają reklamowane teksty, krótkie śpiewanki, inscenizują scenki, reklamują różnego rodzaju produkty wykorzystując opakowania z przedszkolnego sklepiu. Reklama inspiruje dzieci podczas autoprezentacji siebie oraz prezentacji zabawek które przynoszą do przedszkola w każdy piątek. Dzieci lubią naśladować dorosłych, odtwarzać różne role w zabawach takich jak: dom, sklep, salon fryzjerski itd.

Dzieci wykonują w przedszkolu różnorodne „reklamowe” akcesoria i dekoracje do zabaw, tworzą scenariusze reklam, własne gry – ściganki, reklamują je i zachęcają rówieśników do gry. Wykonują własne książeczki na podstawie znanych bajek, baśni, opowiadań lub tworzą własne historie. Reklamują książeczki, opowiadając ich treść, robią wystawki dla rodziców.

Literatura:

1. Braun-Gałkowska M. – „Dzieci odbiorcy reklam” – „Wychowawca” nr 7 – 8/2002 r.
2. Okoń W. – „Zabawa a rzeczywistość”;
3. „Zabawy fundamentalne w przedszkolu” – Przewodniki.

Przygotowała: Mielka Bożena

REKLAMA JAKO CENNE ŹRÓDŁO DLA POMYSŁÓW NA ZABAWĘ

Słowo REKLAMA pochodzi z języka łacińskiego i oznacza „krzyczeć do kogoś”. Jest perswazyjnym komunikatem nakłaniającym do czegoś.

Reklama stała się nieodłączną częścią programu telewizyjnego, zagościła także jako jeden z tematów rozmów rodzinnych i towarzyskich. Hasła reklamowe weszły do języka potocznego. Nucimy melodyjki z reklam, żartujemy tak, jak nas nauczono w reklamach. A ponieważ kampanie reklamowe są kierowane często do dzieci, można je często zobaczyć w dziecięcych zabawach.

Powszechność reklam komercyjnych w życiu codziennym powoduje, że coraz więcej uwagi poświęca się reklamie jako zjawisku społeczno-kulturowemu. Wiąże się to z faktem, że oprócz zamierzonych konsekwencji reklamy pojawiają się efekty niezamierzone, obejmujące zmiany w kulturze i zachowaniach społecznych. Warto podkreślić, że ów społeczny i kulturowy wymiar reklamy może mieć zarówno charakter negatywny, jak i pozytywny.

Reklama potocznie kojarzona jest głównie z wartością rynkową i ekonomiczną, ale obecnie można stwierdzić, że stała się także mechanizmem kultury. Jej wpływ widoczny jest w wielu obszarach: od handlu poprzez przestrzeń społeczną, polityczną i religijną aż do relacji interpersonalnych.

Reklama czerpie inspiracje z typowych dla danej kultury źródeł. Są tu pośrednie i bezpośrednie odwołania do Biblii, klasyczne toposy literackie (Topos (gr. *tópos koinós* miejsce wspólne) – powtarzający się motyw, który często występuje w obrębie literatury i sztuki danej kultury, cywilizacji.

Wskazuje na jedność kulturową danego kontynentu czy na istnienie pierwotnych wzorców myślenia człowieka.), podstawowe symbole. W ten sposób reklama jest z jednej strony wytworem i składnikiem kultury, a z drugiej strony czynnikiem zwrotnie wpływającym na zmiany kulturowe.

J. Bralczyk w „Języku na sprzedaż” podkreśla, że powtarzające się w mediach przekazy reklamowe wpływają na zwyczaje językowe. Reklama wprowadza nowe słowa, zmienia znaczenie wyrazów już znanych.

Dostarczając wiedzy o obowiązujących w danym społeczeństwie rytuałach i stylach życia, przekazy reklamowe stanowią źródło wzorców zachowań społecznych.

Sposobem promowania sztuki w reklamie jest wspieranie potencjału twórczego i rozwijanie inwencji konsumentów np. w konkursach plastycznych. Przykładem może być konkurs plastyczny pt. „Mój ulubiony bohater reklamy” oraz projekt edukacyjny „Jak zareklamować swoje miasto przed kolegą z Unii Europejskiej”, którego finałem był konkurs plastyczny przeprowadzony w przedszkolu. Rozwijające są również zabawy fundamentalne inspirowane reklamą:

- Puzzle wykonane z gazetek reklamowych
- Układanie rytmów z wykorzystaniem pustych opakowań po produktach
- Gra w kręgle z wykorzystaniem pustych opakowań po mleku (jako kręgle)
- Memo obrazkowe z wykorzystaniem obrazków z gazetek reklamujących produkty żywnościowe
- Zabawy matematyczne z nakrętkami po napojach.

Bibliografia:

1. Braun- Gałkowska M. „Reklama telewizyjna a dzieci”, Edukacja i dialog, 1997 nr 6, str. 68- 72;
2. Jasielska A., Maksymiuk R. „Pozarynkowa wartość dodana reklam komercyjnych”, E- mentor nr 3/2014

Opracowała: Magdalena Jama

ROZWIJANIE INTELIGENCJI LINGWISTYCZNEJ

1. Zabawa z rymowanką „Ślimak”- reklama zabawy na powietrzu

Opis zabawy

Podglądanie ślimaków w ogrodzie przedszkolnym. Narysuj kredą na chodniku dużego ślimaka. Poproś dziecko, aby stanęło na linii rozpoczynającej muszlę ślimaka. Dziecko idzie po wzorze ślimaka mówiąc rymowankę: „ślimak, ślimak wystaw rogi, dam ci sera na pierogi. Jak nie sera to kapusty, od kapusty będziesz tłusty”. Wracając ze środka muszli dziecko może iść tyłem mówiąc rymowankę. Dziecko może skakać na dwóch nogach, na jednej (zależy od sprawności) po wzorze.

Walory edukacyjne

Dziecko w ruchu uczy się szybciej, często równocześnie zaspokajając potrzebę ruchu, aktywnie spędza czas na świeżym powietrzu.

Dodatek

Napisz kredą dużymi literami wyraz ŚLIMAK, dziecko przelicza literki. Z patyków lub trawy układa na wyrazie literki. Wodzi palcem po wzorze. Odwzorowuje wyraz układając go z kamyków, szyszek lub kwiatów (koniczynki).

2. Zabawa plastyczna „Masuję, masuję obrazki maluję”

Opis zabawy

Przygotować farby plakatowe, kartki A 3. Wycisnąć kilka kolorów farb na całej powierzchni kartki. Złożyć kartkę na pół i poprosić dziecko, aby masowało kartkę dłonią, pięścią, bokiem ręki, palcami, kręciło kółka, stukało palcami. Przed rozłożeniem kartki zachęcamy dziecko do czarowania „Czary mary”. zachęcamy do nadania tytułu powstałej pracy. Kartkę można obracać w różne strony.

Walory edukacyjne

Rozwija wyobraźnię, pobudza do myślenia, mówienia i działania. Ćwiczy sprawność manualną rąk, dłoni, palców.

Dodatek

Ułożenie kilku prac w jednym ciągu lub kwadracie daje nowy obraz lub tło np., do przedstawienia, plakat. Dzieci starsze mogą wyciąć swoją pracę i nakleić na

szarym papierze tworząc wspólny obraz lub historyjkę, która może być inspiracją do twórczej aktywności słownej.

3. Autoprezentacja

Opis zabawy

Przygotować miejsce (małe podium), może być w półkolu tak, żeby dziecko było widoczne przodem do innych.

Zabawę w młodszych grupach zaczynamy od imienia i gestu, stopniowo wzbogacając o więcej informacji o sobie. Dziecko staje przed grupą i opowiada o sobie, np. *Jestem ...*, *Mam na imię ...*, *nazywam się ...*, *Mam lat*, *Mieszkam w ...*, *na ulicy nr ...*, *Moją ulubioną zabawką jest ...*, *Sama/sam potrafię ...*, (może opowiedzieć, albo pokazać ruchem, gestem – grupa odgaduje), *Moją najlepszą koleżanką/kolegą jest ...*, *bo ...*, *czym się interesujesz*, itp.

Zabawę można na bieżąco rozwijać w zależności od aktywności dzieci i ich pomysłowości.

Walory edukacyjne

Rozwija wyobraźnię, skupia uwagę na sobie innych dzieci, pobudza do myślenia, mówienia o sobie co lubię, co chce powiedzieć o sobie innym. Budowanie wiary w siebie. Ćwiczy płynność mówienia.

Dodatek

Dziecko może opowiedzieć w co jest ubrane w danym dniu, albo wybrać inne dziecko opowiadając: *Wybieram dziecko, które ma krótkie, jasne włosy, zieloną bluzkę, granatowe spodnie, szare kapcie z obrazkiem i ładnie się uśmiecha*. Dzieci mogą używać komplementów wobec siebie, żeby zachęcić do zabawy i czuć się dowartościowanym.

4. Zareklamuj swoją pracę

Opis zabawy

Przygotować farby plakatowe, kartki A 3. Wycisnąć kilka kolorów farb na całej powierzchni kartki. Złożyć kartkę na pół i poprosić dziecko, aby masowało kartkę dłonią, pięścią, bokiem ręki, palcami, kręciło kółka, stukało palcami. Przed rozłożeniem kartki zachęcamy dziecko do czarowania „Czary mary”. zachęcamy do nadania tytułu powstałej pracy. Kartkę można obracać w różne strony.

Walory edukacyjne

Rozwija wyobraźnię, pobudza do myślenia, mówienia i działania. Ćwiczy sprawność manualną rąk, dłoni, palców.

Dodatek

Ułożenie kilku prac w jednym ciągu lub kwadracie daje nowy obraz lub tło np., do przedstawienia, plakat. Dzieci starsze mogą wyciąć swoją pracę i nakleić na szarym papierze tworząc wspólny obraz lub historyjkę, która może być inspiracją do twórczej aktywności słownej.

5. Aktywne czytanie książeczek

Opis zabawy

Wybierz ulubioną książeczkę lub czasopismo dla dzieci do czytania. Od czasu do czasu przerywaj czytanie i zadawaj pytania, np. „Dlaczego domek świnki się zawalił?”, „Jak to jest być krasnoludkiem?”, „Dlaczego motyl lata?”, Po co żółwiowi skorupa?

Gdy dziecko dobrze pozna tekst bajki zamieńcie się rolami. Dziecko zadaje pytania, a nauczyciel odpowiada.

„Celowe błędy” – niektóre odpowiedzi mogą być błędne. Zadaniem dziecka jest potwierdzenie „Tak to prawda”, po błędnej odpowiedzi „Nie to fałsz! Było tak, a tak...”

Zachęć kolegę/koleżankę do przeczytania tej książeczki.

Walory edukacyjne

Udzielanie odpowiedzi na pytania uruchamia pamięć i rozwija wyobraźnię. Dziecko uczy się analizować tekst.

Uczy wyrażania i uzasadniania własnego zdania.

Dodatek

Dla dzieci młodszych należy wykorzystać książeczki z obrazkami. Ciekawą propozycją dla dzieci i reklamowaniem książeczek jest przyniesienie swojej ulubionej książeczki z domu. Przeczytanie jej dzieciom.

6. Zabawa - Zakupy „Myślę o ...”

Opis zabawy

Dzieci przyniosły do sklepiku różne opakowania po produktach. Zadaniem dzieci jest rozpoznanie jak największej ilości produktów/zakupów. Pomyśl o dowolnym produkcie i podaj jego definicję „Myślę o napoju, który jest o smaku cytryny, można go zaparzyć w dzbanku lub w szklance” (herbata), „Myślę o słowie, które oznacza zamrożony jogurt” (lód). Możesz zanucić fragment reklamy telewizyjnej, np. „..... zjadamy mocne kości mamy” (danonki).

Walory edukacyjne

Zabawa zachęca dziecko do dociekań, klasyfikowania produktów i do logicznego myślenia.

Dodatek

Należy zacząć od prostych przykładów, a potem przejść do trudniejszych – ubrania, zwierzęta, zabawki. Jest to zabawa bez ograniczeń.

7. Zabawa „Prezentacja reklamy”

Opis zabawy

Przygotuj kilka rekwizytów, np. słodycze, żel do mycia, piłkę, książeczkę, zabawkę. Dziecko opowiada o produkcie (wygląd, do czego służy), jednocześnie go reklamując.

Walory edukacyjne

Rozwija wyobraźnię, pobudza do myślenia, mówienia.

Dodatek

Zabawę można połączyć z autoprezentacją: Jestem Ze słodczy lubię np. czekoladę, gumę rozpuszczalną.....”

Propozycja: Teresa Soja

ROZWIJANIE INTELIGENCJI MATEMATYCZNO – LOGICZNEJ

Zabawa „Rodzina kwiatów”

Nauczyciel rozkłada na dywanie papierowe kwiaty i cztery obręcze. Następnie prosi, aby dzieci rozdzieliły kwiaty do obręczy tak, aby w każdej znalazły się takie same kwiaty. Dzieci grupują kwiaty do odpowiednich obręczy i nazywają powstałe zbiory, np. Tutaj są rumianki, a tutaj maki. Wszyscy wspólnie przeliczają kwiaty. Po wspólnym przeliczeniu nauczyciel zaprasza kolejno dzieci, aby samodzielnie przeliczały kwiaty. Następnie każde dziecko wybiera sobie jeden kwiat uzasadniając swój wybór, a od nauczyciela dostaje sylwetę

owada. Dzieci, stojąc przed kwiatem, mają za zadanie ułożenie na nim owada zgodnie z poleceniem nauczyciela, np. Ułóż owada na kwiatku. A teraz połóż go obok kwiatka. A teraz owad ma się znaleźć pod kwiatkiem. Na hasło: Lecimy na inny kwiat dzieci zostawiają swój kwiat na podłodze i szukają nowego. Zabawa zaczyna się od początku.

Jak to pomaga dziecku w nauce.

Zabawy pomagają dzieciom klasyfikować przedmioty ze względu na wybraną cechę, przeliczać elementy zbioru.

Zabawa „Ile pszczoł jest na kwiatku?”

Nauczyciel rozdaje dzieciom proste sylwety kwiatów i drobne elementy, które będą „pszczołami” np. małe klocki. Opowiada historie matematyczne, a dzieci ilustrują je, układając odpowiednią liczbę elementów na kwiatkach, np. Na kwiatku siedzą dwie pszczoły. Dołóż tyle pszczoł, żeby na kwiatku było ich sześć. Zabawa trwa kilka minut. Chętne dzieci próbują układać historyjki dla grupy. Następnie dzieci dopełniają do sześciu.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

Dziecko doskonali umiejętność ustalania wyniku dodawania i odejmowania na konkretnych.

Zabawa „Ziarnko do ziarnka”

Dzieci siedzą w dużym kręgu, otrzymują od nauczyciela plastikowe kubeczki z sześcioma nasionami fasoli. Oglądają, dotykają ziarenka, ustalają, co to jest, jakie może mieć zastosowanie. Nauczyciel proponuje kilka zadań:

- ułożenie z fasolek dowolnej figury,
- przeliczenie wszystkich ziaren i podanie ich liczby,
- rozwiązanie zadań matematycznych (nauczyciel opowiada, a dzieci manipulują ziarnami fasoli), np. Były cztery ziarna fasoli, dwa się zgubiły. Ile ziaren zostało? Ola miała trzy ziarna fasoli i Ala miała trzy. Ile dziewczynki miały razem nasion? Połóż przed sobą jedno ziarno. Dołóż jeszcze dwa. Ile teraz jest ziaren? Połóż przed sobą sześć ziaren. Zabierz trzy. Ile ziaren zostało? Na koniec dzieci mogą wymyślać własne opowieści i zadawać pytania koleżankom i kolegom.

Jak to pomaga dziecku w nauce.

Zabawy kształcą umiejętność ustalania wyniku dodawania i odejmowania na konkretnych.

Zabawa „Gra z kostką”

Nauczyciel układa na podłodze około 12 małych przedmiotów np. guzików. Po rzucie kostką dziecko odejmuje ze zbioru tyle guzików, ile oczek jest na kostce. Liczba oczek z kolejnego rzutu wskazuje, ile guzików trzeba dodać z powrotem do zestawu (dobrze jest użyć kostki w innym kolorze)

Jak to pomaga dziecku w nauce.

Dziecko musi często ćwiczyć dodawanie na liczbach jednocyfrowych, żeby zdobyć solidne podstawy.

Zabawa „Smaczne działania”

Jedzenie wspaniale pomaga w zrozumieniu matematyki. Nauczyciel na stoliku ma przygotowane jabłka, ciasteczka i papierowe talerzyki. Dzieci podchodzą do stolika i zabierają jeden talerzyk, dwa ciasteczka i jedno jabłko. Następnie siadają przy stolikach, każde na swoim miejscu. Nauczyciel zadaje dzieciom zadania:

- Mam 4 jabłka, a wy po 1. Macie więcej, czy mniej?
- Było 6 rzodkiewek. Zjadłam 3. Mam teraz więcej, czy mniej niż na początku?
- Mam 4 ciasteczka na talerzu, wy macie po 2. Jeśli je położymy na jeden talerz, to będzie więcej czy mniej niż 4?

Następnie dzieci konsumują smakołyki, chętne dzieci wypowiadają się na temat konieczności zjadania warzyw i owoców.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Dziecko poprzez obserwację uczy się rozumienia sensu matematycznych działań oraz wyciągania logicznych wniosków.

Zabawa „Co będzie następne?”

Nauczyciel układa różne papierki od cukierków na stole lub na podłodze i pyta: „Jaki będzie następny?” Zawsze układa w kierunku od lewej do prawej, zgodnie

z kierunkiem czytania i pisania. W tej grze można stosować wzory z dowolnych przedmiotów – butelek po wodzie mineralnej o różnej pojemności, guzików w różnych kształtach i kolorach, kolorowych kredek, kart do gry.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Zabawy doskonalą logiczne myślenie i myślenie przez analogię. Uczą samodyscypliny i cierpliwości – powtarzalność wzoru uzyskuje się z matematyczną dokładnością i precyzją. Układanie szlaczków przygotowuje także do nauki czytania i pisania.

Zabawa „Mały czy duży”

Dzieci szukają w sali małe i duże przedmioty. Mogą to być np.: mała i duża lalka, mały samochodzik i duży samochód. Uzasadniają swój wybór. Następnie dzieci porównują względem siebie różne przedmioty i określają ich stosunek względem innych przedmiotów: mała lalka będzie dużym przedmiotem, gdy porównamy go z łyżeczką, a duża lalka będzie małym przedmiotem w stosunku do stołu.

Jak to pomaga w uczeniu się.

Zabawy zachęcają do obserwacji i pomagają dzieciom klasyfikować przedmioty ze względu na ich wielkość – jest to kolejna podstawowa zasada matematyki.

Zabawa „Licz codziennie”

Dzieci codziennie liczą. Liczą wszystko: po pięć palców u rąk i po pięć palców u nóg, kroki na schodach, guziki przy zapinaniu koszuli, ręczniki w łazience, nogi od krzesła, kieszenie w ubraniach. Nauczyciel zwraca uwagę na te przedmioty, które występują w parach: para butów, para skarpetek, para rąk i para nóg, nogawki w spodniach, mąż i żona, babcia i dziadek itd. Pary przedmiotów są parzyste – zawsze występują po dwa. Dzieci bawią się w zliczanie par: masz trzy pary butów, policz, ile to butów (6).

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Łatwiej nauczyć się matematyki, jeśli jest ona połączona z konkretnymi przedmiotami. Częste liczenie wzmacnia pamięć i pozwala dziecku opanować biegle kolejność cyfr.

Zabawa „Trójkątne żagle”

Nauczyciel rozkłada przed dziećmi wycięte z białego papieru figury geometryczne: koło, kwadrat, prostokąt i trójkąt. Prosi o nazwanie figur. Pyta, która z nich przypomina kształtem żagiel. Dzieci wskazują trójkąt. Nauczyciel rozdaje dzieciom figury wycięte z papieru. Prosi o ułożenie dowolnej kompozycji. Następnie poleca schowanie wszystkich klocków oprócz trójkątów. Dzieci układają dowolny obrazek z trójkątów. Wybrane osoby prezentują i omawiają swoje kompozycje.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Dziecko doskonali umiejętność rozpoznawania i nazywania figur geometrycznych.

Zabawa ruchowo-matematyczna „Załoga na statek”

Nauczyciel wciela się w postać kapitana statku. Rozkłada na podłodze gazety(statki). Dzieci przemieszczają się swobodnie między „statkami”. Nauczyciel gra na dowolnym instrumencie, np. tamburynie. Gdy muzyka milknie, nauczyciel wydaje komendy: Po dwoje na statek! Po troje na statek! Odpowiednia liczba dzieci musi zająć miejsca „na statku”. Ostatnia komenda to: cała załoga siada na dywanie!

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Zabawy zachęcają dzieci do dobierania się w grupy o określonej liczbie.

Propozycja: Małgorzata Starzyńska

ROZWIJANIE INTELIGENCJI PRZYRODNICZEJ

Nauczcie dziecko wnikliwie obserwować przyrodę. Dajcie mu szkło powiększające – niech obserwuje trawę, żuczki, mrówki. Uczcie je nazw krzewów, kwiatów, drzew, troski o czystość otoczenia, wskazując na wandalizm, zaśmiecanie, np. lasów, przejawy złego traktowania zwierząt. Pójdźcie na spacer i poszukajcie typowych cech danej pory roku. Poznawajcie pogodę i to, co ją powoduje. Zdobądźcie informacje o gwiazdach widocznych

w nocy i o wszechświecie. Pozwól dziecku na opiekowanie się roślinami w swoim pokoju. Pomóż dziecku założyć zielnik.

Osoby obdarzone inteligencją środowiskową najlepiej rozumieją świat przez swoje otoczenie .

W piaskownicy

„Zabawy w piaskownicy przedszkolnej” określanie miejsca położenia piaskownicy

w topografii przedszkola; określanie koloru piasku, badanie przez dotyk, budowanie zamków, robienie babek w różnych kształtach.

„Co to ?” rozpoznawanie odgłosów wydawanych przez piasek, kamyki, wodę.

Pokazuje się dzieciom pojemniki wypełnione wodą, piachem, kamykami, dalej następuje demonstrowanie odgłosów wydawanych przez te przedmioty. Potem za parawanem powtarzamy odgłosy a dzieci próbują rozpoznać co wydaje taki głos.

„Ręce i dołki” w piaskownicy przez zabawy kształtujemy sprawność i rozwijanie motoryki rąk. Proponujemy zabawę polegającą na kopaniu dołków w piaskownicy, zwracamy uwagę na nierozsypywanie piachu poza piaskownicę i niesypanie piachem w inne dzieci.

Walory edukacyjne

Wskazane ,by dziecko podejmowało wyzwania dla własnej satysfakcji. W takich zabawach łatwiej nawiązuje się kontakty. Łączenie przyczyny ze skutkiem.

Owocowe niespodzianki

„Jakie są jabłka?” prezentujemy jabłka w różnych kolorach –czerwone , żółte, zielone. Prowadzimy dyskusję „Dlaczego jabłka są w różnych kolorach?” dzieci swobodnie odpowiadają. Dalej proponujemy formowanie kuli z kolorowej masy solnej lub ciastoliny – rozwijanie sprawności grafomotorycznej, na zakończenie organizujemy wystawkę prac.

„Jabłko czy gruszka?” polisensoryczne poznawanie otoczenia: rozróżnianie jabłka i gruszki; owoce ukryte w koszyku dzieci rozpoznają za pomocą dotyku,

Owoce pokrojone na talerzyku dzieci rozpoznają za pomocą smaku i węchu (oczy zasłaniamy chustą lub szalem).

„Owocowy kosz” rozpoznawanie i podawanie nazw różnych owoców. Poznawanie nowych smaków i zapachów. Prezentacja różnych owoców krajowych

i egzotycznych. Podawanie nazwy tych owoców, cech charakterystycznych, smaku zapachu i wrażeń dotykowych.

Zaproponowanie namalowania wybranego przez dziecko owocu palcami z wykorzystaniem farb plakatowych. Wystawka prac.

Walory edukacyjne

Dziecko dzieli się spostrzeżeniami, zdobytą wiedzą, następuje prezentacja dorobku dzieci.

Zabawy w kuchni

„W kuchni” zabawa badawcza - obserwowanie zachowania się produktów podczas przesypywania . Prezentacja produktów: ryż, kasza, mąka, cukier, groch. Pojemniki i sitko. Dzieci ustalają, które produkty przesypią się a które nie. Możemy zaproponować zabawę – rysowanie na mące lub w kaszy.

„Ciasto dla rodzinki” rozpoznawanie i nazywanie składników ciasta.

Wyjmujemy z pudełka produkty lub(obrazki produktów) do pieczenia ciasta, oraz takie których się nie używa np. (klocki, ziemniaki, papryka , samochodzik). Dzieci nazywają produkty i wskazują rzeczy potrzebne do wykonania ciasta i umieszczają je w kole (obręczy). Dzieci dzielą na sylaby z klaskaniem każdy składnik umieszczone w kole. Dalej możemy przygotować i upiec babeczki i ozdobić lukrem.

„Kolorowy ryż” zabawa badawcza - poznawanie kolorów i walorów smakowych wybranych przypraw kuchennych. Przygotowujemy ugotowany ryż, wkładamy go do nieprzeźroczystych pojemników. Z pudełka dzieci wydobywają i rozpoznają przyprawy (cynamon, paprykę słodką, curry, kakao, gałka muszkatołowa). Następnie dzieci mieszają ryż z przyprawami. Opisują zmianę

koloru, smakuja go i dzielą się spostrzeżeniami, wymyślają zagadki o przyprawach, nadają nazwy potrawą.

Walory edukacyjne

Doskonalenie umiejętności przewidywania skutków działania.

Kształtowanie pozytywnego stosunku do rodziny i chwil spędzonych w sposób przyjemny i pożyteczny. Kształtowania i dzielenie się spostrzeżeniami.

Dookoła nas

„Czy to wiatr?” prowadzenie obserwacji sposobu zachowania się płomienia świecy na powietrzu. Pokazujemy przygotowaną świecę. Opowiadamy do czego służy i jakich środków ostrożności wymaga obchodzenie się ze świecą. Podajemy problem do rozwiązania : Co się stanie gdy zapalę świecę na dworze?; Dlaczego tak się dzieje?-dzieci podają swoje pomysły. Ich weryfikację stanowi zapalenie świecy i obserwacja płomienia; podawanie wniosków. W dalszej kolejności możemy zaproponować zabawy z wiatrem z wykorzystaniem np. wstążek, oraz wcześniej przygotowanych papierowych samolocików i latawców.

„Lody, lód i kolory”- poznawanie właściwości i zachowanie się wody pod wpływem niskiej temperatury. Pokazujemy kolorowe kostki lodu (woda z dodatkiem soków) , ustalamy skąd się mogły wziąć, dzieci dotykają i smakuja. Ustalanie co się stanie z wodą w lodówce, w zamrażalniku (umieszczenie pojemników z wodą w tych miejscach) po określonym czasie wyciągnięcie pojemników i zaobserwowanie co się stało- zadziało, dzielenie się spostrzeżeniami. W dalszej części zaproponowanie wykonania lodów z soków owocowych.

„Mrozem malowane” – poznanie właściwości mąki w trakcie posypywania przedmiotów znajdujących się na ciemnym podłożu. Prezentujemy sitko i pojemnik z mąką. Dzieci nazywają produkty i przedmioty , określają ich cech poprzez dotyk, wzrok, słuch i węch oraz ich zastosowanie. Przesypywanie mąki przez sitko na przedmioty; zachęcanie dzieci do wykonania zimowego obrazka. Dzielenie się spostrzeżeniami.

„Kule”- zabawa badawcza. Przygotowujemy różnego rodzaju papier (gazeta, papier śniadaniowy, papier ścierny, serwetki, papier do rysowania) Dzieci nazywają i określają cech każdego kawałka papieru. Mówią z którego można byłoby ugnieść kulę. Przygotowane kulę możemy wykorzystać do zabawy ruchowej z elementem rzutu lub toczenia. Papierowe kule posłużą do zrobienia bałwanka. Wykorzystamy je także do przeliczania i zabaw muzyczno - ruchowych.

Walory edukacyjne

Rozwijanie zainteresowań zjawiskami przyrodniczymi. Dzielenie się spostrzeżeniami. Nauka rozwiązywanie problemów. Rozwijanie percepcji i motoryki. Poznanie właściwości papieru, gazety. Rozwijanie sprawności motorycznych w trakcie zginiatania i formowania kuli.

Propozycja: Ewa Filipiak

ROZWIJANIE INTELIGENCJI INTRAPERSONALNEJ

„W LUSTRZANYM ODBICIU”

Przygotuj kilka dużych arkuszy białego papieru: zegnij je na pół i rozłóż. Zachęć dziecko, by kolorowymi farbami pomalowało jedną część arkusza, nakładając dość grubą warstwę farby.

Farbę na arkusz można nałożyć palcami, gąbką lub pędzelkiem. Gdy praca jest wykonana, złożcie arkusz na pół i ściśnijcie obie części ręką lub książką. Następnie rozłóżcie arkusz, poczekajcie aż wyschnie i powieście na ścianie.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Nie tylko zachęca do kreatywności, ale jest to także spotkanie z symetrią i równowagą. Pokaż dziecku, że obie połówki obrazka stanowią swoje odbicie lustrzane.

„POLOWANIE NA DŹWIĘKI”

W pierwszej zabawie wykorzystaj głośno tykający zegarek (lub minutnik). Zegarek ukryj, a zadaniem dziecka jest odszukanie go, lecz może się ono kierować wyłącznie słuchem. Zegarek możesz schować pod prześcieradłem lub gazetą. Powiedz dziecku, że musi bardzo uważnie słuchać. Podpowiadaj: „zimno, cieplej, cieplej, gorąco”. W kolejnym ćwiczeniu możesz ukryć dowolną

rzecz. Dobrze jest szeptem podawać dziecku wskazówki: „Idź do kuchni. Skręć w lewo. Trzy kroki do przodu...”

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Umiejętność uważnego słuchania instrukcji i wskazówek jest jedną z podstawowych umiejętności szkolnych.

„OCZAMI INNYCH ”

Wiemy, jak istotna jest umiejętność rozumienia sytuacji z punktu widzenia innych osób. Pojęcie punktu widzenia można „urealnić”.

Jak wygląda człowiek, gdy patrzymy na niego z góry?

Jak wygląda stół, gdy patrzymy na niego z góry?

Jak wyglądają nasze nogi, gdy patrzą na nie mrówki?

Jak wygląda książka, gdy patrzymy na nią od grzbietu?

Jak wygląda ołówek, gdy patrzymy na niego z góry, a jak z boku?

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Uczy współczucia i empatii- wczuwania się w potrzeby i uczucia innych osób.

„RODZINNE ROZMOWY”

Wprowadzaj zwyczaj rozmawiania przy stole w porze posiłków. Każdy członek rodziny opisuje na przykład najmiłą rzecz, jaka mu się danego dnia przytrafiła. Tematem rozmów może być także: „Czego nowego dziś się nauczyłem” albo „Spotkałam kogoś, kogo lubię” lub też „Coś, co mi się nie spodobało, ponieważ...”

Słuchaj uważnie, gdy dziecko z Tobą rozmawia. Zależy Ci przecież na tym, by wiedziało, iż jego słowa są bardzo ważne.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Dziecko uczy się uważnego słuchania, wyrażania sądów i opinii, a także mówienia o swoich emocjach, odczuciach i preferencjach.

„PANTOMIMA”

Bawcie się w przedstawianie różnych zdarzeń, czynności i uczuć jedynie za pomocą gestów i mimiki twarzy. Na początku pokaż dziecku kilka czynności, takich jak:

Otwieranie nieistniejących drzwi, picie mleka z nieistniejącej szklanki, podnoszenie ciężarów, spacer w czasie wichury, zakładanie nieistniejącego swetra, chodzenie boso po gorącym chodniku, brodzenie w wodzie lub błocie

Potem „powygłupiajcie się” nieco przed lustrem, strojąc różne miny. Użyjcie farb do malowania twarzy.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Pantomima zachęca dziecko do obserwowania, naśladowania, aktorstwa, a także zwiększa świadomość możliwości własnego ciała i uczuć. Zachęca też do zadawania pytań i rozwija wyobraźnię.

„POPISY AKROBATYCZNE”

1. Zachęć dziecko, by starało się utrzymać równowagę, przenosząc różne przedmioty z jednej części domu lub ogrodu do drugiej. Dziecko może próbować utrzymać piórko, książkę lub pudełko kart na dłoni. Zaproponuj dziecku, by spacerowało szybkim krokiem z książką na głowie lub leżało na plecach z nogą uniesioną w górę i starało się utrzymać różnorodne przedmioty na stopie.
2. Połóż drewnianą deskę na ścieżce albo trawniku. Powinna mieć około 25 cm szerokości i 2 m długości. Bawcie się w chodzenie po desce, później możesz użyć do tego celu liny rozłożonej na ziemi.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

- Świetnie uczy utrzymywać właściwą postawę oraz równowagę
- Kształtuje koordynację całego ciała oraz koordynację wzrokowo-ruchową; wzmacnia pewność siebie
- Wpływa na prawidłową postawę ciała i harmonię ruchów.

„SEKRETNE PUDEŁKO”

Przygotuj guziki- żetony oraz dwa- trzy przedmioty o różnych kształtach, rozmiarze i fakturze, np. łyżkę, grzebień, maskotkę. Pokaż je dziecku i sprawdź, czy wszystkie potrafi nazwać. Spisz lub zapamiętaj wszystkie przedmioty, a następnie schowaj je do pudełka.

Wymień nazwę jednego przedmiotu. Poproś, by dziecko odszukało ten przedmiot w pudełku, wkładając do niego jedną lub obie ręce. Za każdy odgadnięty przedmiot dziecko otrzymuje guzik- żeton. Na końcu policzcie wspólnie, ile zgromadziło żetonów, a wyniki zapiszcie.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się.

Zabawa rozwija koncentrację uwagi oraz zdolność kojarzenia nazwy przedmiotu z jego wyglądem i kształtem.

Opracowała: Magdalena Jama

ROZWIJANIE INTELIGENCJI MUZYCZNEJ

„Literki na piasku pisane”

Opis zabawy

Dzieci siedzą w kręgu wybierają swoje wizytówki, przedstawiają się w dowolny sposób, wyklaskują, wytupują swoje imię. Następnie wyodrębniają pierwszą głoskę swojego imienia, dzieci z taką samą głoską tworzą pary lub grupy, wymyślają nazwy różnych rzeczy zaczynających się tą samą głoską. Siadają do stolików gdzie mają przygotowane tace z piaskiem, różnego rodzaju ziarna: fasola, groch, kawa. Dzieci kreślą wzór pierwszej literki imienia, następnie wykładają ziarnami, reklamują, porównują z kolegami itd.

Walory edukacyjne

Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej, płynności ruchów dłoni podczas kreślenia literki, doskonalenie motoryki małej, chwytu pęsetkowego, wzbogacanie zasobu słownictwa.

Dodatek

Dzieci mogą kreślić i ozdabiać różne literki, wzory szlaczki, obrazki itd.

„Reklamujemy zabawki”

Opis zabawy

Tradycją w naszym przedszkolu jest dzień zabawek przyniesionych przez dzieci z domu. Takim dniem jest piątek, dzieci siadają w kręgu, przedstawiają się, prezentują swoje zabawki-autoprezentacja z prezentacją zabawek. Dodatkowo miały za zadanie zareklamować swoją zabawkę w taki sposób aby zachęcić dzieci do kupienia.

Walory edukacyjne

Doskonalenie autoprezentacji czyli mówienia o sobie, o swojej zabawce, przełamywanie barier nieśmiałości, doskonalenie czynnego słownictwa, budowanie dłuższych wypowiedzi.

Dodatek

Zabawę można modyfikować np. układając zabawki w określone kolekcje: lalki, samochody, książki, maskotki, tablety itd. Przeliczanie poszczególnych kolekcji, określanie kolorów, wielkości itd.

„Tworzymy własne książeczki”

Opis zabawy

Ulubioną książeczką dzieci w naszej grupie jest seria „Kocia Kicia”, przygody kotki w różnych miejscach i sytuacjach. Dzieci poznały bardzo dużo przygód kotki, które stały się inspiracją do tworzenia własnych książeczek. Z wielkim zapalem tworzyły przygody kotki na podstawie poznanych historii lub wymyślonych przez siebie w formie obrazków i krótkich napisów (dzieci które potrafią pisać). Książeczki składały, łączyły wstążeczką, ilustrowały stronę tytułową. Następnie dzieci reklamowały swoje książeczki zachęcając kolegów do oglądania. Stworzyły wystawę w kącie książki, zaprosiły do oglądania rodziców.

Walory edukacyjne

Doskonalenie kompetencji językowych poprzez opowiadanie za pomocą obrazków, symboli, autoprezentacji swoich umiejętności. Rozwijanie i doskonalenie twórczej wyobraźni i umiejętności plastycznych.

Dodatek

Dzieci mogą tworzyć książeczki na podstawie własnych historii, przeżyć, na podstawie znanych bajek, baśni.

„Zabawa w sklep”

Opis zabawy

Zabawa w sklep jest jedną z ulubionych zabaw w przedszkolu. W naszej grupie sklepik nosi nazwę „Sklepik u Pszczółki” jest bardzo dobrze zaopatrzony w różnego rodzaju towar (opakowania po różnych produktach) jest waga, kasa, plastikowy bilon, papierowe banknoty itd. Dzieci wykonały własnoręcznie metki i ceny do towaru. Wybierały sprzedawcę którego zadaniem było zachęcanie do zakupów poprzez jak najlepszą reklamę towarów.

Walory edukacyjne

Rozwijanie kompetencji językowych, stosowanie form grzecznościowych podczas kupowania, sprzedawania, reklamowania towarów. Zrozumienie roli pieniądza ,jego wartości.

Dodatek

Zabawa w sklep z użyciem prawdziwych lub plastikowych monet doskonale pokazuje dziecku ,że dodawanie i odejmowanie nie jest abstrakcyjne.

„Szykujemy się na wyprawę”

Opis zabawy

Dzieci stoją w kole, nauczyciel w środku koła i trzyma piłkę. Mówi do dzieci : „Do kogo rzucę piłkę , ten ma podać niezbędną rzecz, którą powinien zabrać ze sobą podróżnik, zamierzający przemierzyć świat. Dzieci podają swoje propozycje. Na zakończenie zabawy chętne dzieci opowiedzą o swoich najlepszych wakacjach i reklamują ciekawe miejsca które odwiedziły.

Walory edukacyjne

Dziecko uczy się uważnego słuchania, wyrażania sądów i opinii, a także mówienia o swoich emocjach, odczuciach preferencjach. Dzięki temu że zna odpowiedź na zadawane pytania, ma poczucie, że dużo wie i odpowiadanie sprawia mu przyjemność.

Propozycja: Bożena Mielka

ROZWIJANIE INTELIGENCJI KINESTETYCZNEJ

„Ślady na piasku”

Zabawa z wykorzystaniem piasku - przykładem jest interesująca zabawa .Ślady na piasku; przygotowują plażę i nakładają wilgotny piasek na dwie styropianowe tacki. Wkładamy do woreczka kilka plastikowych/gumowych zwierzątek i je mieszamy. Każda z osób wyjmuje jedno zwierzątko tak, aby ta druga tego nie widziała. Wylosowane zwierzątko przechodzi po plaży

odciskając w piasku ślady i z powrotem jest chowane do worka. Uczestnicy zabawy zamieniają się tackami, wysypują wszystkie zwierzęta i poszukują wśród nich właścicieli pozostawionych śladów.

Jak to pomaga w nauce

Zabawa określana jest jako zabawa wyzwalająca . Dąży bowiem do uwolnienia samodzielnej aktywności dziecka, w tym mowy.

„Mała orkiestra”

Zabawy plastikowymi butelkami - wykorzystujemy butelki po napojach (po dwie) 0,5l; 1l; po kefirze, maślanie (zakręcane). Oklejamy je kolorowym papierem i wypełniamy różnorodnym materiałem takim jak: ryż, cukier, mak, soczewica, drobne kamyki, łupiny po orzechach, kasztany. Tworzymy pary - duety tak samo brzmiących butelek. Kolorowe butelki są ciekawym instrumentem. Można wykorzystać wiersz:

Tę muzykę dookoła, każdy chyba zna.

To butelki tworzą dźwięki już orkiestra gra.

Stuk-stuk, puk-puk. Pac-pac, bum-bum.

Klap-klap, bach-bach. Szur-szur, trach-trach.

Wiersz recytujemy trzymając w rękach butelkę, na której prezentujemy możliwości akustyczne.

Jak to pomaga w nauce

Zabawa, która ćwiczy percepcję słuchową, rozwija umiejętność naśladownictwa.

„Zamek - Tort z mydlin”

Zabawy wodą z mydłem, z dodatkiem płynu do baniek mydlanych - "Zamek - Tort z mydlin". Do miski lub głębokiej tacki wlewamy płyn do baniek

mydlanych lub wodę z dodatkiem mydła. Dajemy dziecku plastikową rurkę/ słomkę do picia i najpierw wspólnie pokazujemy jak dmuchając przez rurkę tworzy się zamek z mydlin. Do zabawy włącza się dziecko. Bawimy się na zasadzie kto "zbuduje" większy/ lub szerszy zamek:) Potem możemy go wspólnie zburzyć i budować na nowo.

Jak to pomaga w nauce

Kontakt z wodą i śliskim materiałem sprzyja odblokowaniu procesu mówienia. Wodna terapia pomaga tym samym poprawić relacje z rodzicami.

„Kopciuszek”

„Kopciuszek” sortowanie pomieszanego materiału sypkiego np. fasoli i grochu, soczewicy - do przygotowanej tacki - ćwiczenie drobnych ruchów - chwytania ręki pod kontrolą wzroku, wprawka do chwytu pestkowego - niezbędnego przy pisaniu. Odmianą zabawy mogą być wszelakie przesypywanie i odmierzanie, napełnianie pojemników dostępnymi materiałami za pomocą kubków, garnuszków, lejeków, łyżek drewnianych.

Jak to pomaga w nauce

Zabawy te z atrakcyjnym dla dziecka materiałem do manipulowania, umożliwiają przeżycie momentu uwolnionej uwagi z dorosłym, bawiącym się z dzieckiem. W psycholingwistyce taka sytuacja jest uznawana za kluczowy etap, niezbędny do opanowania przez dziecko systemu językowego. Ma to wpływ na twórczość dziecięcą.

„Czarodziejski worek”

Włóż do torby wiele przedmiotów o różnych kształtach, rozmiarach i fakturze, np. okrągłe ołówki, długopisy i kołki, książki w twardej i miękkiej oprawie, czasopismo, kawałki różnych materiałów itp.

Powiedz dziecku, aby włożyło jedną rękę do torby i znalazło „kwadratową

podstawkę z korka” albo „prostokątny ołówek”, używając tylko dotyku.. Przypilnuj, aby dziecko używało obu rąk na zmianę.

Aby urozmaicić zabawę, poproś dziecko, by znalazło w torbie jakiś przedmiot i opisało go, a ty musisz go rozpoznać. Następnie zamieńcie się rolami.

Jak to pomaga w nauce

Zdolności dotykowe (poznawanie przez dotyk) są kluczową częścią inteligencji ruchowej,

Zrób układankę

Możesz w prosty sposób wykonać proste układanki ze starych kart świątecznych lub jakichkolwiek kart z kolorowymi obrazkami. Jeśli wytniesz obrazek z gazety przyklej go na tekturkę. Potem potnij obrazek na kawałki o różnych kształtach i poproś dziecko, by złożyło go w jedną całość. Jeśli układanki są większe i bardziej skomplikowane, najlepiej mieć dwa takie same obrazki i jeden zachować jako model.

Jak to pomaga w nauce

Znakomicie rozwija pamięć i umiejętność porównywania kolorów. Obrazuje także jedną istotną prawdę: łatwiej jest nauczyć się czegoś, jeśli najpierw widzimy kompletny obrazek. Dobrze wpływa na rozwój mniejszych mięśni, jest zatem także ćwiczeniem wprowadzającym do nauki pisania.

Rodzinny popis ekwilibrystyczny

Zachęć dziecko by starało się utrzymać równowagę przenosząc różne przedmioty z jednej części domu do ogrodu lub drugiej. Dziecko może próbować utrzymać piórko, książkę lub pudełko kart na dłoni. Zaproponuj dziecku by spacerowało szybkim krokiem z książką na głowie lub leżało na plecach z głową uniesioną w górę i starało się utrzymać różnorodne przedmioty na stopie.

Położ drewnianą deskę na trawniku albo ścieżce około 25 cm szerokości i 2 m długości. Bawcie się w chodzenie po desce, później możesz użyć do tego celu liny rozłożonej na ziemi.

Jak to pomaga w nauce

Świetnie uczy utrzymać prawidłową postawę oraz równowagę. Pomaga również wykształcić wzorzec pamięciowy w części mózgu odpowiedzialny za równowagę. Kształtuje koordynację całego ciała oraz koordynację ręka/oko; wzmacnia pewność siebie.

Kręgle

Gdy dziecko ma trzy lata zaczynajcie grać w kręgle w domu, używając piłki o średnicy około 10 cm i sześciu pustych plastikowych butelek po napojach. Ustaw butelki w rzędzie tak jak kręgle na kręgielni. Na podłodze połącz kijek w odległości około metra od najbliższego kręgla dla trzylatka (do 2 m dla czterolatka). Pokaż dziecku jak toczyć kulę na podłodze w ten sposób, aby strącić jak najwięcej kręgli.

Jak to pomaga w nauce

Istotne ćwiczenie wspomaga koordynację ręka / oko, które uczy prostych działań matematycznych. Liczenie przewracane kręgle – w ten sposób dodacie do zabawy nieco prostej matematyki.

Lewa i prawa

Pozwól dziecku poćwiczyć odkręcanie i zakręcanie nakrętki od słoika. Podczas wykonywania tej czynności naucz dziecko, że w lewą stronę zakręcamy, w prawą – zakręcamy. Potem dziecko jak ma powiedzieć która strona jest lewa może sobie wyobrazić odkręcanie słoika. Pobawcie się w zabawę „pomniki”, :dziecko trzyma się za lewe ramię i stoi nieruchomo, albo obejmują prawą kostkę prawą ręką i skacze przez pokój.

Jak to pomaga w nauce

Samodzielne ubieranie się i nakładanie butów na właściwą nogę pomaga zdobyć pewność siebie i świetnie wpływa na poczucie własnej wartości.

Naszyjnik dla mamy

Dala małych dzieci makaron jest nie tylko do jedzenia. Między drugim i trzecim rokiem życia można używać makaronu w celu rozwinięcia umiejętności nawlekania drobnych przedmiotów na nitkę. Rozłóż trochę surowego makaronu na stole i daj dziecku sznurowadło zakończone na końcu. Najpierw pokaż, jak nawlec pierwszy kawałek makaronu, a potem zachęć dziecko do samodzielnego nawlekania makaronu. Potem dziecko może pomalować makaron, by powstał naszyjnik.

Jak to pomaga w nauce

Nawlekanie drobnych elementów na nitkę lub sznurek rozwija motoryczne umiejętności palców, które będą potem potrzebne przy pisaniu.

Propozycja: Elżbieta Utkowska

ZAJĘCIA KOLEŻEŃSKIE INSPIROWANE REKLAMĄ

Scenariusz sytuacji edukacyjnej

Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję przyrodniczą

Grupa wiekowa: 3-latki

Data: 11.03.2015.

Prowadząca: mgr Ewa Filipiak

Temat: „Wszystko rośnie na wiosnę”.

Temat kompleksowy: Wiosenne porządki na powitanie wiosny

Umiejętności osiągane przez dziecko :

- wypowiada się na dany temat,
- potrafi rytmicznie kreślić pionowe kreski,
- dokona autoprezentacji swojej pracy plastycznej,
- aktywnie uczestniczy w działaniach podejmowanych przez grupę.

Pomoce :

- plakat przedstawiający zwiastuny wiosny w przyrodzie ,
- kredki, kartki papieru, opakowania - torebki po nasionach kwiatów, muzyka na CD, kupon za wysiłek.

Nauczyciel zaprasza dzieci do zabawy z okazji zbliżającej się wiosny „Liście już rosną...” muzyka i ruch, zabawa integracyjna.

Rozmowa na temat wiosny:

- co można zobaczyć na niebie?/słońce
- kto do nas przylatuje?/ptaki
- co zaczyna rosnąć?/trawa, kwiaty, drzewa, liście.
- jaki jest kolor wiosny?/ zielony.

Zabawa ruchowa „Kwiatki rosną” orientacyjno - porządkowa

Ćwiczenia w kreśleniu kresek przy muzyce na dywanie, w powietrzu , na kartce - zielonymi kredkami.

Wyciąganie z czarodziejskiego pudełka opakowania po nasionach kwiatów, swobodne wypowiedzi na temat.

Przyklejanie opakowania na kartce z zielonymi kreskami.

Autoprezentacja swojego kwiatka w trawie.

Konstruowanie obrazu „ Kwiaty mieszkają w trawie” i ćw. swobodnych wypowiedzi, przeliczanie kwiatów w danym kolorze.

Taniec dzieci do piosenki „Idzie wiosna”

Podziękowanie i rozdanie kuponów za wysiłek- order dzielności.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

Dziecko posiada wiedzę na temat przyrody oraz rozumie prawa natury i procesy w niej zachodzące. Wykazuje ciekawość i pozytywny stosunek emocjonalny względem przyrody. Pozwala angażować wszystkie zmysły.

Ćwiczy stabilizację lateralną. Doskonali umiejętność pionowania obrazu.

Wyraża własne emocje przy współdziałaniu i współodczuwaniu.

Pomaga zdobywać wiedzę przez doświadczenie. Wspomaga rozwój mowy. Doskonali podstawowe umiejętności oraz zainteresowania. Wykonane przez dzieci prace posłużą jako pomoc dydaktyczna podczas kolejnych zajęć i zabaw.

Scenariusz sytuacji edukacyjnej

Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję matematyczno – logiczną

Grupa wiekowa: 3 – 4 latki

Data: 25.03.2015 r.

Prowadząca: Małgorzata Starzyńska

Temat zajęcia: Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję matematyczno – logiczną. Działania matematyczne na podstawie treści utworu „Pisankowa bajeczka”.

Temat kompleksowy: Wielkanocne zwyczaje.

Środki dydaktyczne: cztery pisanki ilustrujące treść opowiadania, chusta animacyjna.

Przebieg:

Zabawa na powitanie: „Wszyscy w kole tu stoimy”

Wysłuchanie opowiadania „Pisankowa bajeczka” A. Galicy.

Zajrzały wróbelki do kurnika i zobaczyły, że kura zniosła cztery jajka.

- Ko-ko-ko- zagdakała. – Leżcie tu cichutko.

I poszła szukać ziarenek na podwórku. Ale jajka myślały, że są mądrzejsze od kury. Turlały się i postukiwały skorupkami, aż usłyszał je kot.

- Miau – powiedział. – Będzie z was pyszna jajecznicą.

- Nie, nie! – Trzęsły się ze strachu jajka. – Nie chcemy na patelnię!

- Uciekajcie – ćwierkały wróbelki. – Schowajcie się przed kotem.

- Nie dam się usmażyć! – zawołało pierwsze jajko i poturlało się przed siebie.

Po chwili wróciło i zaśpiewało wesoło:

- Jestem czerwone w czarne kropeczki, nikt nie robi jajecznicy z takiej biedroneczki.
- Co ci się stało? – zapytały jajka.
- Pomalował mnie pędzelek kolorową farbą i już nie jestem zwykłym jajkiem, tylko wielkanocną pisanką. Drugie jajko też poturlało się do pędzelka i rzekło grubym głosem:
- To nie jajko, tylko tygrys, nie rusz mnie, bo będę gryzł. Teraz wyglądało jak pisankowy tygrys w żółto-czarne paski.
- Brawo! – ćwierkały wróbelki.
- I ja też, i ja też – wołało trzecie.

Trzecie jajko wróciło całe zieloniutkie i pisnęło:

- Jestem żabka, każdy to wie. Czy ktoś zieloną żabkę zje? Nie!

Trzy pisanki były bardzo zadowolone. Czwarte jajko zbladło ze strachu.

- Pospiesz się! – ćwierkały wróbelki. – Kot idzie.
- Tylko jedno jajko? – mruczał kot. – Ugotuję cię na twardo.
- Ojej, ratunku! – wołały przerażone wróbelki. – Teraz na pewno kot cię zje.
- Trach, trach, trach! – skorupka pękła na małe kawałki i... wyszedł z niej żółty kurczaczek. Zamrugął czarnymi oczkami i zapiszczał:
- Wielkanocna bajka, wyklułem się z jajka!

A wróbelki zaćwierkały, że „w świątecznym koszyku jest pisanek bez liku”

Pytania otwarte – rozmowa inspirowana treścią opowiadania.

- Co zobaczyły wróbelki w kurniku?
- Ile jajek zniosła kura?
- Co robiły jajka, kiedy kura poszła szukać ziarenek?
- Co powiedział kot, kiedy usłyszał jajka?

- W co zamieniły się jajka, żeby nie trafić na patelnię?

Nauczyciel czyta opowiadanie, a dzieci układają pisanki w odpowiedniej kolejności.

Przeliczają pisanki umieszczone w szeregu (zgodnie z treścią utworu i określają, ile ich jest).

Udzielają odpowiedzi na pytania:

- Jak wyglądało pierwsze/drugie/trzecie jajko?

- Co stało się z czwartym jajkiem?

- Która pisanka jest jak tygrys w żółto-czarne paski?

- Z której wykuł się kurczaczek?

- Która jest jak biedronka, czerwona w czarne kropczki?

- Która pisanka jest jak zielona żabka?

Nauczyciel prosi dzieci o wybranie dla siebie jednej pisanki.

Autoprezentacja swojej pisanki.

Nauczyciel:

Chciałabym kupić jedną pisankę, nie wiem którą wybrać. Kto z was zachęci mnie do kupna jednej z nich?

Dzieci próbują zareklamować swoją pisankę.

Zabawa orientacyjno-porządkowa „Kurka i kurczęta”.

Podziękowanie i rozdanie kuponów za wysiłek – order dzielności.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

Matematyka staje się o wiele łatwiejsza, jeśli jest zabawna i można ją wykorzystać w praktyce.

Zachęca dziecko do tworzenia w wyobraźni obrazów i sprawia, że dodawanie i odejmowanie stają się pojęciami realnymi.

Ćwiczy umiejętność przeliczania, posługiwania się liczebnikami głównymi, porządkowymi, utrwała liczenie ze wskazywaniem przedmiotu.

Scenariusz sytuacji edukacyjnej

Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję lingwistyczną

Grupa: 3, 4 latki

Data: 26.03.2015 r.

Prowadząca: mgr Teresa Soja

Temat kompleksowy: Wielkanocne zwyczaje

Temat zajęcia: Skąd się biorą kurczęta?

Cele operacyjne: dziecko:

- wskaże rozwiązanie zagadki,
- ułoży obrazki w logiczną całość i spróbuje opowiedzieć historyjkę,
- aktywnie uczestniczy w zabawach.

Metody: czynne, słowne, praktycznego działania.

Środki dydaktyczne: obrazki dla każdego dziecka (zając, kurczak, baranek), obrazki do układania historyjki dla każdego dziecka, napis REKLAMA, 2 kurczaki na palce, płyta CD – „Taniec klepaniec”, „Taniec piskłat w skorupkach” – Modesta Musorgskiego.

Przygotuj: scenkę do teatrzyku jako ekran telewizora.

Przebieg:

1. Powitanie przy muzyce rymowaną:

Taniec klepaniec witam cię.

2. Wierszyk – zagadka: „Kurczątko”.

Z jajeczka się urodziło,

Najpierw główkę wychyliło,

Czarne oczka otworzyło

Na dwie nóżki wyskoczyło

Dzieci mają wybrać rozwiązanie zagadki z pośród 3 obrazków (zając, kurczak, baranek).

3. Pytania problemowe:

- Dlaczego wybrałeś ten obrazek?
- Skąd się biorą kurczęta?
- Skąd się biorą jajka?
- Jak się nazywa kura, która opiekuje się kurczętami? (kwoka)

4. Układanie historyjki obrazkowej z 3 obrazków: kura siedzi na jajkach, wykluwa się kurczak, kura z kurczętami. Każde dziecko ma komplet obrazków.

- Co było najpierw, potem, na końcu? Wypowiedzi dzieci.
- Jak chciałbyście zainteresować tą historyjką dzieci z innej grupy, albo rodziców, żeby chcieli się dowiedzieć skąd się biorą kurczęta?

5. Czas na reklamę – napis na ekranie REKLAMA.

6. Aktywność muzyczno – ruchowa przy muzyce „Taniec piskląt w skorupkach”. Dwa kurczątko bawią się: wchodzi pod górę, zeskakuje z górki, bujają w obłokach, rozmawiają, kłócą się, dają sobie buziaka.

7. Rozdanie kuponów za wysiłek.

Jak to pomaga dziecku?

Zachęca do logicznego myślenia, prowokuje do mówienia, rozwija wyobraźnię muzyczną, stwarza możliwości zabawy przy muzyce poważnej.

Wskazówka

Pomożesz dziecku rozwijać jego ciekawość świata poprzez: prezentację, film lub wycieczkę do gospodarstwa gdzie dziecko mogłoby oglądać zwierzęta w ich naturalnym środowisku. Rozmawiajcie o tym, jak wyglądają, jak się poruszają.

Propozycja dalszej zabawy:

- Zabawa ruchowa: „Kura i kurczęta” przy muzyce.

- Zabawa plastyczna: stemplowanie gąbką maczaną w żółtej farbie przy muzyce (po wyschnięciu dorysowanie szczegółów),
- Układanie kurcząt z kólek,
- Zabawa w systemie „Edukacja przez ruch” – kurczęta w trawie,
- Ćwiczenia grafomotoryczne przy muzyce – rysowanie kropek, kresek, zygzaków,
- Zabawki kurczaki można wykorzystać do zabawy w teatr: kurczaki rozmawiają, tańczą – fajna zabawa dla dzieci nieśmiałych.

Rozwijanie inteligencji: językowej, muzycznej, wizualno – przestrzennej, matematycznej.

Scenariusz sytuacji edukacyjnej

Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję muzyczną

Grupa wiekowa: 4, 5 latki

Data: 10.03.2015r.

Prowadząca: Bożena Mielka

Temat: Zabawy fundamentalne „Zareklamuj przedwiośnie”

Zabawa ta rozwija inteligencję muzyczną, interpersonalną, językową, wizualno-przestrzenną.

Opis zabawy

Należy przygotować: białe i niebieskie kartki, klej, kredki pastelowe w różnych odcieniach żółtego, kółka zielone, białe, fioletowe, różowe i żółte ,zielone paski, nożyczki, sylwety: słońca, kwiatka, kropli deszczu, kolorowe paski bibuły(żółte, białe, niebieskie),kosz, płyty CD z wybraną muzyką.

Muzyczna powitanka - „**Czas rozpocząć już zabawę**”. Nawiązanie do tematu przedwiośnia, zadawanie pytań otwartych itd. Po rozmowach dotyczących przedwiośnia zaproszenie dzieci do zabawy w - „**Tańczące płatki śniegu**” ćwiczenia w spontanicznym ruchu całego ciała. Dzieci poruszają się z białą kartką w rytm słyszanej muzyki, naśladują wirujące śnieżynki, gdy muzyka ucichnie podrzucają kartkę do góry .Następnie rytmicznie zgniatają kartki prawą i lewą dłonią, wrzucają do kosza, przeliczają. Rozprostowują kartkę

i przedzierają na pół., siadają do stolika i z podartych pasków komponują śnieg w dolnej części niebieskiej kartki w małych zespołach.

Zabawa - „**Wiosna budzi się**”, dzieci losowo wybierają kolorowe paski bibuły i tworzą kółeczka wokół rozłożonych sylwet :słonko -żółte, kwiat- białe, kropla- niebieskie .Podczas muzyki podskakują, na przerwę wykonują wcześniej umówione ruchy np.: żółte klaszczą, białe-rosnące kwiaty, niebieskie - pada deszcz . Kreślenie otwartej wiązki z punktu do muzyki, naklejanie żółtego koła, wycinanie słoneczka, naklejanie u góry na niebieskiej kartce.

Kreatywne przedwiośnie- burza mózgów-Co jeszcze możemy zrobić żeby było wesoło na obrazku? Może kwiatka? Co powiecie na przebiśnieg, krokusa? Pokaz i objaśnienie, dzieci wybierają kolorowe koła i projektują kwiaty, z wydzieranki dokleją chmurki.

Ewaluacja i reklama swoich prac, wykonanie wystawy, dzieci którym zabawy się podobały wybierają uśmiechniętą buźkę, dzieci którym się nie podobały smutną buźkę.

Walory edukacyjne

Rozwijanie sprawności w zakresie planowania, decydowania, oceniania, porozumiewania się, współdziałania w zespole. Rozbudzanie zainteresowania budzącą się przyrodą, rozwijanie wrażliwości muzycznej, kształcenie małej motoryki. Zachęcanie do własnej twórczości i aktywności. Autoprezentacja i reklama swoich prac.

Dodatek

Przekonanie o możliwości wyboru ma wpływ na kształtowanie u dzieci pozytywnego obrazu własnej osoby. Podobne zabawy możemy prowadzić z innymi porami roku.

Scenariusz sytuacji edukacyjnej

Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję kinestetyczną

Grupa wiekowa: 5; -6; latki.

Data: 17.03.2015 r.

Prowadząca: Elżbieta Utkowska

Temat: Wiosna ciepła i radosna – promowanie zdrowego stylu życia.

- Rozwijanie inteligencji kinestetycznej.

Środki dydaktyczne: kolorowe kartki, płyta CD, chusta animacyjna, kapsle, kwadrat w czterech kolorach, klej, szary papier.

Przebieg:

1. Powitanie: Autoprezentacja „Jestem Ela i pozdrawiam Piotra” – głaskanie po plecach kolegi.

2. Opis zabawy

Do zabaw potrzebne są kartki w czterech kolorach: niebieski, zielony, żółty, czerwony. Rozmowa na temat pory roku która budzi świat do życia maluje go kolorami, dzieci mogą stworzyć piękny **wiosenny** krajobraz, prowadzić doświadczenia, mieszać kolory. Praca ta powinna być pracą całej grupy, gdyż według założeń edukacji fundamentalnej współpraca, zdolność zgodnego porozumiewania się, planowania pomaga w przyszłości stać się przedsiębiorczym.

Kolory się spotkały

i pobawić się chciały

Tańczyły, podskakiwały,

I piękny obraz wspólnie przygotowały.

3. Propozycje zabaw z kolorowymi kartkami:

- „**Losowanie kolorów**” – losowanie koloru kartki.
- „**Taniec z kartką**” – wykonanie swobodnych ruchów według własnej inwencji twórczej, inspirowane muzyką – rozwijanie inteligencji ruchowej,
- „**Wiosenny spacer**” – wesoły marsz z kolorową kartką do muzyki. Na przerwę w muzyce wykonanie poleceń nauczyciela: parasol, kałuża, wachlarz, miotełka, kulka..., - rozwijanie inteligencji ruchowej i wizualno – przestrzennej.
- „**Rzucanie do celu**” – duży kwadrat podzielony na cztery mniejsze kwadraciki w czterech kolorach. Dzieci ustawione w pociąg. Osoba

pierwsza rzuca kapslem lub innym przedmiotem w kwadrat, nazywa cyfrę i nazwę pory roku, na którą kapsel trafił. Jej zadaniem jest wymyślenie zadania dla kolegów, które muszą powtórzyć.

- **„Kolorowe pary i drużyny”** – dzieci z powstałymi kulkami poruszają się w rytm muzyki (szybko, wolno)-w czasie przerwy łączą się w drużyny według określonego koloru lub łączą się w pary,
-rozwijanie inteligencji matematyczno- logicznej, muzycznej, ruchowej, interpersonalnej.
- **„Kolorowa matematyka”** – tworzenie zbiorów powstałych z kulek według określonej cechy – np. koloru, przeliczanie, porównywanie (których więcej, których mniej) -rozwijanie inteligencji matematyczno-logicznej.
- **„Kreatywna wiosna”** – burza mózgów: „Jak stworzyć z kolorowych papierków krajobraz wiosenny?” – pomysły dzieci – praktyczne działanie twórcze z wykorzystaniem własnych obserwacji przyrodniczych – rozwijanie inteligencji interpersonalnej, plastycznej, przyrodniczej.
- **Autoprezentacja i reklama swoich prac.**

3.Ewaluacja: Którą zabawę poleciłabyś/byś swojemu koledze, koleżance.

Walory edukacyjne

W zależności od rodzaju zabawy rozwija ona wszystkie typy inteligencji: ruchową, muzyczną, językową, matematyczną, przyrodniczą, wizualno-przestrzenną, interpersonalną. Dziecko zapamiętuje wzory ruchowe, które pomagają w dalszej nauce w szkole, orientuje się w schemacie własnego ciała. Naprzemienne ruchy rąk i nóg są motywatorem do tworzenia w mózgu powiązań pomiędzy obydwoma półkulami mózgowymi, dzięki czemu człowiek w przyszłości łatwiej zapamiętuje informacje i odtwarza je. Występuje w nich koordynacja wzrokowo – ruchowa.

Scenariusz sytuacji edukacyjnej

Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję intrapersonalną

Grupa wiekowa: dzieci 5- 6- letnie

Data: 17.03.2015.

Prowadząca: Magdalena Jama

Temat kompleksowy: Ważna sprawa- odpowiedzialność

Temat zajęcia: Tylko woda

Umiejętności osiągane przez dziecko:

- rozumie, jakie znaczenie dla ludzi i zwierząt ma spożywanie wody
- wie, że dążenie do celu nie może odbywać się kosztem zdrowia lub życia innych osób
- ruchem, gestem, słowami zareklamuje wodę w butelkach

Pomoce dydaktyczne: puste opakowania po wodzie różnego rodzaju, płyta CD z utworem „Powitanka”, sylwety Helenki, Krzysia , Zosi i Zdrojka, puste opakowanie po coca- coli

Przebieg zajęcia:

1. Przywitanie gości piosenką „Powitanka”

Są już z nami wszyscy goście

No to zaczynamy.

Jedna ręka, druga ręka.

Wszystkich dziś witamy.

Ref.: Kto taką piosenkę zna

niechaj robi tak, jak ja (2 x)

2. Słuchanie opowiadania pt. „Przygoda Helenki”

Pewnego pięknego, słonecznego dnia Helenka wygrzewała się na plaży. Nagle na piasek wyskoczyła z morza malutka rybka. Dziewczynka bez wahania szybko wrzuciła stworzonko do wody. W tej chwili rybka podpłynęła z powrotem do Helenki i powiedziała:

- Uratowałaś mi życie dziewczynko. Ja nie jestem zwykłą rybką. Jestem czarodziejską rybką, która spełnia życzenia. Jakie masz życzenie?

- Ojej!- krzyknęła Helenka- To Ty jesteś Złotą Rybką? W takim razie proszę, Rybko, zamień całą wodę z całego świata w pyszną coca- colę!

Rybka z pewnym żalem, ale spełniła życzenie Helenki. Woda na całym świecie zamieniła się w coca- colę...

Burza Mózgów: - jak myślicie, do czego może doprowadzić zamiana wody w coca- colę?

(zapisywanie przez nauczyciela odpowiedzi dzieci)

Ale wróćmy do naszego opowiadania.

Woda została zamieniona w coca- colę. No i zaczął się dramat. Wszystkie zwierzątka wodne straciły swoje naturalne środowisko życia i powoli zaczęły umierać. Ludzie, rośliny i zwierzęta musieli pić słodką coca- colę. Niczego nie można było wyprać ani umyć. Wszystko się lepilo. Helenka zrozumiała, że popełniła straszny błąd. Przez jej niemądre życzenie cierpieli wszyscy. Wtedy na szczęście pojawili się przyjaciele Helenki- Zosia i Krzyś. Oni też szybko poprosili o pomoc Zdrojka. Zdrojek miał wielką moc i zamienił całą znajdującą się w zbiornikach wodnych coca- colę na czystą, krystaliczną, cudowną WODĘ! A Helenka? Jeszcze długo wstydziła się, że naraziła wszystkie żyjące stworzenia ziemi na takie straty.

3. Rozmowa na temat opowiadania:

- Jaki wpływ na zdrowie człowieka ma woda?
- Brak wody powoduje uczucie senności, zmęczenie, zdenerwowanie.
- Woda rozprawdza wszystkie składniki z pożywieniem po całym ciele
- Woda usuwa szkodliwe produkty przemiany materii w naszym organizmie

4. Rozwijanie inteligencji intrapersonalnej:

- Czego można nauczyć się z błędu popełnionego przez Helenkę?

(nie można realizować swoich marzeń kosztem życia i zdrowia innych stworzeń, należy uwzględnić potrzeby innych, woda jest bardzo ważnym składnikiem dla organizmu i jest niezbędna do życia))

5. Zabawa „Płś kropelek wody” (na melodię „My jesteśmy krasnoludki”):

My jesteśmy krople wody- dzieci pokazują na siebie dwoma rękami,
a następnie na kolegę z prawej, a potem z lewej strony

Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa kłaśnięcia w swoje dłonie

Hop- sa- sa

Zmieniamy się od pogody- dzieci pokazują na siebie dwoma rękami,
a następnie na kolegę z prawej, a potem lewej strony
Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie
Hop- sa- sa

Gdy jest zimno drogie dzieci- ręce złożone na krzyż, pocierają ramiona cztery
razy, udając reakcję na zimno
Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie
Hop- sa- sa

Zamiast wody to śnieg leci- ręce uniesione do góry naśladują wirujące
śnieżynki, które opadają na ziemię
Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie
Hop- sa- sa

Wnet stajemy się śnieżkami- dzieci udają, że lepią śnieżki, a następnie nimi
rzucają
Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie
Hop- sa- sa

Lub dużymi bałwankami- pokazujemy lepienie bałwana z trzech kul
Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie
Hop- sa- sa

Kiedy słońce mocniej grzeje- ręce maksymalnie rozłożone pokazują duże
słońce
Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie
Hop- sa- sa

Co ze śniegu wnet stopnieje- dzieci udają topniejącego bałwana
Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie
Hop- sa- sa

I powstaną stawy, rzeki- najpierw zakreślamy kształt stawu jako koło,
następnie wstęgi rzeki
Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie
Hop- sa- sa

Popłyniemy w świat daleki- udajemy wiosłowanie na łódce, odpychając wiosło raz z jednej, raz z drugiej strony

Hop- sa- sa- dwa uderzenia dłońmi o uda, dwa klaśnięcia w swoje dłonie

Hop- sa- sa

6. Reklama wody:

Nauczycielka rozdaje dzieciom po butelce wody. Zadaniem dzieci jest zareklamowanie wody wg własnej inwencji.

7. Hasło reklamowe:

Dzieci powtarzają hasło reklamowe z wyklaskiwaniem, uderzając o butelkę itp.

**WSZYSCY MAMY WIELE ZDROWIA I URODY, BO PIJEMY
ZAWSZE BARDZO DUŻO WODY!**

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

Dziecko orientuje się w zasadach zdrowego odżywiania, wzbogaca zasób swojego słownictwa, zostaje pobudzone do mówienia, do zabawy przy muzyce, zachęcane do refleksji, że dążenie do wymarzonego celu nie może odbywać się kosztem innych osób.

ZAJĘCIA OTWARTE DLA RODZICÓW

SCENARIUSZ SYTUACJI EDUKACYJNEJ – ZAJĘCIE OTWARTE DLA
RODZICÓW

Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję przyrodniczą

Grupa wiekowa: 3-latki

Data: 18.03.2015.

Prowadząca: mgr Ewa Filipiak

Temat: „Wszystko budzi się na wiosnę”.

Temat kompleksowy: Wiosenne porządki na powitanie wiosny

Umiejętności osiąmane przez dziecko :

- potrafi wypowiedzieć się na dany temat,
- potrafi kreślić pionowe kreski,
- potrafi wspólnie z rodzicem ułożyć puzzle,
- dokona autoprezentacji swojej pracy plastycznej.

Pomoce dydaktyczne :

- plakat przedstawiający zwiastuny wiosny w przyrodzie ,
- kredki, kartki papieru, ilustracje kwiatów z gazet reklamowych, muzyka na CD, kupon za wysiłek -kwiatek.

Nauczyciel zaprasza dzieci i rodziców do zabawy z okazji zbliżającej się wiosny „Liście już rosną...” muzyka i ruch zabawa integracyjna wspólnie z rodzicami.

„Słońko zaświeciło...” ilustracja ruchowa piosenki przez dzieci.

Rozmowa na temat wiosny:

- co można zobaczyć na niebie?/słońce,
- kto budzi się na wiosnę?/ptaki, wiewiórki misie, zające,
- co zaczyna rosnąć?/trawa,
- jaki jest kolor wiosny?/ zielony.

Zabawa ruchowa „Kwiatki rosną” dzieci w parach z rodzicami.

Ćwiczenia w kreśleniu kresek przy muzyce na dywanie, w powietrzu , na kartce-zielonymi kredkami.

Wyciąganie z koperty pociętej ilustracji (puzzle) kwiatów, układanie wspólnie

z rodzicami ,swobodne wypowiedzi na temat powstałego obrazka np. koloru, wyglądu.

Przyklejanie złożonych puzzli na kartce z zielonymi kreskami.

Autoprezentacja swojego kwiatka na trawie.

Ułożenie kwiatowej łąki: przeliczanie kwiatów .

Taniec dzieci i rodziców do wiosennej muzyki.

Podziękowanie i rozdanie kuponów za wysiłek- kwiatek.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

Dziecko posiada wiedzę na temat przyrody.

Wykazuje ciekawość i pozytywny stosunek emocjonalny względem przyrody.

Pozwala angażować wszystkie zmysły. Pomaga zdobywać wiedzę przez doświadczenie. Układa puzzle- ćwiczy spostrzegawczość. Wspomaga rozwój mowy. Doskonali podstawowe umiejętności .

SCENARIUSZ ZAJĘCIA OTWARTEGO DLA RODZICÓW

Grupa: 3, 4 latki

Data: 20.11.2014 r.

Prowadząca: Teresa Soja

Temat: Zareklamuj swojego misia

Środki dydaktyczne: wycięte z papieru, gąbki, polaru kółka różnej wielkości, włóczka, wstążeczki, wzór misia, klej w sztyfcie, klej wikol, pisaki, kredki.

Przygotuj: skrawki materiałów tkanin o różnych wzorach, kolorach i fakturach, wytnij po kilka małych i dużych elementów w kształcie koła, zrób szkic misia.

Przebieg:

1. Powitanie krótkim rymującym się tekstem:

Wszystkich pięknie dziś witamy
Do zabawy zapraszamy.

2. Zabawa manipulacyjna ilustrująca treść wiersza: „Miś” – B. Szurowskiej

Kilka kółek dam ci dzisiaj
I ułożysz zaraz misia.
Najpierw głowa,
Teraz brzusek,
Rączki, nóżki,
Para uszek.
Jest już misiek?

Pokaż gdzie?
Pięknie do nas śmieje się!

3. Zabawa plastyczna: „Miś”. Wybór stolika na którym przygotowane są materiały. Dziecko razem z rodzicem układa kompozycję „miś”, ozdabia misia, nadaje mu imię.
4. Zabawa słowna: „Zareklamuj swojego misia”.
5. Rozdanie kuponów za wysiłek.

Jak to pomaga dziecku?

Rozwija wyobraźnię przestrzenną i zmysł dotyku, uczy zasad kompozycji, rozbudza kreatywność, prowokuje do mówienia.

Wskazówka

Spróbujcie wykleić np. dom, kota. Pomożesz dziecku, rysując plan kompozycji. Rozmawiajcie o tym, gdzie przykleić kolejne elementy.

Propozycja dalszej zabawy:

- Można naszkicować postać i wykleić ją różnymi materiałami, np. ryżem, kaszą, bibułką, makaronem, watą, pociętą włóczką, plasteliną.
- Misia można zrobić z masy solnej (ulepić placki różnej wielkości i połączyć w całość, ozdobić, dokleić szczegóły twarzy, minkę, elementy ubrania).
- z różnych kształtów (trójkątów, kwadratów, prostokątów) można ułożyć przyjaciół misia i nadać im imiona związane z figurami geometrycznymi wg pomysłu dziecka.
- Postać misia lub laleczki można zrobić z rajstop (odciąć jedną część, za pomocą gumki lub frotek można uformować postać, zawiązując w odpowiednich miejscach gumką, włosy z włóczki, oczy z guzików).
- Zabawkę maskotkę można wykorzystać do zabawy w teatr: Jak się czuje misio? Jaki ma humor? Za pośrednictwem maskotki dziecko opowiada o sobie – fajna zabawa dla dzieci nieśmiałych.

Rozwijanie inteligencji: językowej, wizualno – przestrzennej, matematycznej,

SCENARIUSZ SYTUACJI EDUKACYJNEJ – ZAJĘCIE OTWARTE Z RODZICAMI W FORMIE WARSZTATOWEJ

Data: 26.01.2015 r.

Prowadząca: Małgorzata Starzyńska

Grupa wiekowa: 3 – 4 latki

Temat zajęcia: Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję matematyczno – logiczną „Bałwanki i sanki”

Środki dydaktyczne: ilustracje 5 bałwanków, sanek do zabawy matematycznej, kartki niebieskie z konturami bałwanków, cukier, plastelina, liczmany bałwanków dla wszystkich dzieci.

Przebieg:

Zabawa na powitanie: „Uśmiech”

Wysłuchanie wiersza „Bałwanki i sanki” Danuty Gellnerowej.

Popatrz! Tu stoją bałwanki.

A tutaj są dla nich sanki.

Martwi się jeden bałwanek:

- Czy nie za mało tych sanek?

Policz więc szybko bałwanki,

A potem bałwanków sanki.

Powiedz, ile jest sanek

I czy miał rację bałwanek!

Pytania otwarte – rozmowa inspirowana treścią wiersza.

- O co martwił się jeden bałwanek?

- Jak sprawdzimy czy wystarczy sanek dla bałwanków?

Nauczyciel układa w szeregu pięć bałwanków, a pod nimi czworo sanek.

- Ile jest bałwanków?

- Kto podejdzie i je policzy?

- Ile jest sanek?

- Kto podejdzie i policzy.

Nauczyciel wybiera chętne dzieci do działania.

- Jak sprawdzimy czy każdy bałwan ma sanki?

Nauczyciel czeka na pomysły dzieci, jeśli dzieci nie wiedzą, pokazuje.

- Do każdego bałwana dosuniemy sanki.

- O! Zabrakło sanek dla jednego.

Nauczyciel dokłada jeszcze jedne sanki.

- Teraz każdy bałwan ma swoje sanki.

„Bałwanki ”- wprowadzenie liczmanów, zapoznanie z wyglądem.

Dzieci oglądają liczmany, określają kolory czapek bałwanków.

Następnie układają liczmany zgodnie z poleceniami nauczyciela:

- Na spacer wyszły trzy bałwanki.

Pierwszy w czerwonym kapeluszu, drugi w zielonym kapeluszu, trzeci w niebieskim, czwarty w pomarańczowym, a piąty w fioletowym.

Ułóżcie liczmany w takiej kolejności.

Nauczyciel pokazuje w jaki sposób można się jeszcze bawić liczmanami.

„Wesoły bałwanek” – praca plastyczna z wykorzystaniem cukru i plasteliny.

Dzieci otrzymują narysowany kontur bałwanka na kartce niebieskiej. Ich zadaniem jest rozmazanie plasteliny wewnątrz konturu kapelusza, posmarowanie bałwanka klejem i wypełnienie cukrem, a następnie ozdobienie według własnego pomysłu.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

Matematyka staje się o wiele łatwiejsza, jeśli jest zabawna i można ją wykorzystać w praktyce.

Zachęca dziecko do tworzenia w wyobraźni obrazów i sprawia, że dodawanie i odejmowanie stają się pojęciami realnymi.

Ćwiczy umiejętność przeliczania, posługiwania się liczebnikami głównymi, porządkowymi, utrwała liczenie ze wskazywaniem przedmiotu.

SCENARIUSZ ZAJĘCIA OTWARTEGO Z ZAKERSU „ZABAWY FUNDAMENTALNE INSPIROWANE REKLAMĄ”

Zabawy fundamentalne rozwijające inteligencję intrapersonalną

Temat zajęcia: „Kopciuszek tańczy”

Prowadząca: Magdalena Jama

Data: 09.02. 2015 r.

Grupa wiekowa: dzieci 5- 6- letnie

Umiejętności osiąmane przez dziecko:

- dostrzeże, że Kopciuszek oczarował Księcia nie tylko strojem, ale także miłą, serdeczną powierzchownością
- wyszuka w gazetkach stroje i dodatki przydatne na balu
- stworzy pracę plastyczną w formie „kolażu”

Pomoce dydaktyczne: gazety: Viva, Pani, Zwierciadło, Awanti; płyta CD z utworami Ireny Santor; kredki, papier kolorowy, plastelina, klej, nożyczki

Przebieg zajęcia:

1. Kim był Kopciuszek? Przypomnienie postaci z bajki:

- Pamiętajcie, że Kopciuszek bardzo chciał pojechać na wspaniały bal? Aby pojechać na wspaniały bal, czegoś potrzebujemy, czego? (pięknego stroju)
- Co Kopciuszek robił na balu? (tańczył)

2. Taniec Kopciuszka

- Dobierzcie się w pary z waszymi rodzicami, aby zatańczyć piękny taniec, jaki tańczy się na prawdziwym balu
- Dzieci i rodzice tańczą do piosenki Ireny Santor .

3. Rozmowa na temat utworu:

- Jakie zwierzątko było chore?
- Dlaczego kotek zachorował? (przejedzenie, niestrawność)
- Jakie jeszcze są przyczyny chorób? (wirusy, bakterie)
- W jaki sposób możemy leczyć choroby? (lekarstwa doustne, zastrzyki, odpowiednia dieta)
- Przyczyny zachorowań: indywidualne wypowiedzi dzieci nt. własnych przypadków zachorowań i ich przyczynach.

4. Odczytanie przez chętne dzieci tytułów gazet: „Viva”, „Twój Styl”, „Avanti”, „Zwierciadło”, „Pani”

- Spójrzcie na te czasopisma. Widzieliście je już wcześniej? Może mama kupuje takie? Kto spróbuje odczytać ich tytuły?
- (dzieci podejmują próby odczytania tytułów gazet)

5. „Ta brzydka bakteria, ten okropny wirus”

Rodzice wraz z dziećmi realizują twórczo wyobrażenie nt. wyglądu bakterii i wirusów. Wykorzystanie technik plastycznych: wydzieranka, wypełnianie plasteliną, malowanie, rysowanie, przyklejanie fragmentów włóczki.

6. Demonstracja prac na wystawie.

7. Aktywność muzyczno –ruchowa wg Batii Strauss:

Płas pożegnalny „Zajęcia skończone”

Zajęcia skończone

i chce nam się.

Do domu idziemy,

Adieu, bay- bay, cześć!

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

Kształtuje wyczucie artystyczne oraz uczy empatii. Kształci kreatywne myślenie, uczy kojarzenia, wzmacnia pamięć. Wspomaga rozwój mowy.

LITERATURA

1. Braun-Gałkowska M. – „Dzieci odbiorcy reklam” – „Wychowawca” nr 7 – 8/2002 r.
2. Okoń W. – „Zabawa a rzeczywistość”;
3. „Zabawy fundamentalne w przedszkolu” – Przewodniki.
4. Braun- Gałkowska M. „Reklama telewizyjna a dzieci”, Edukacja i dialog, 1997 nr 6, str. 68- 72;
5. Jasielska A., Maksymiuk R. „Pozarynkowa wartość dodana reklam komercyjnych”, E- mentor nr 3/2014